

Geachte mevrouw/ meneer,

Ik werk in het ZMLK onderwijs als orthopedagoog. Verdrietig word ik van dit wetsvoorstel. Verdrietig omdat ik het gevoel krijg dat de "bedenkers" van dit wetsvoorstel nauwelijks een idee hebben over hoe het onderwijs daadwerkelijk in elkaar zit. Ik wil mij beperken tot het basisonderwijs en speciaal onderwijs, omdat ik hier mijn ervaringen op baseer. Veel ouders van een kind met een beperking zien hun kind graag naar het reguliere onderwijs gaan en dat snap ik ook. Ouders willen dat hun kind hetzelfde onderwijs aangeboden krijgen als "normale" kinderen. Het "probleem" is echter dat deze kinderen in de kleuterklas en misschien nog groep 3 redelijk mee kunnen draaien met hun leeftijdsgenootjes, maar vanaf dat moment gaan de ontwikkelingen van een groot aantal van deze leerlingen dusdanig ver uit elkaar liggen dat de leerlingen met een beperking geen aansluiting meer vinden bij hun leeftijdsgenootjes. Daarnaast is het reguliere onderwijs vanaf dit moment niet meer "uitgerust" om deze leerlingen goed te begeleiden. Begrijp mij niet verkeerd, ik zeg niet dat dit "aan het reguliere onderwijs ligt" maar aan de "grenzen" waar het reguliere onderwijs aan gebonden zit. Mijn ervaring is dat leerlingen met een beperking die langer dan groep 3 binnen het reguliere onderwijs zitten door de jaren heen een steeds grotere achterstand krijgen op de leerlingen met een beperking die in het speciaal onderwijs zitten. Wanneer het dan binnen het reguliere onderwijs "echt niet meer gaat" komen deze leerlingen naar het speciale onderwijs en moeten dan een inhaalslag gaan maken ten opzichte van hun medeleerlingen binnen het speciaal onderwijs. Wanneer ik een overdracht van een leerling vanuit het reguliere onderwijs krijg wordt elke keer weer duidelijk dat de leerkrachten niet meer wisten wat ze de leerling met een beperking moesten bieden. Het is geen onwil, maar de middelen zijn er nou eenmaal niet binnen het reguliere onderwijs. Onbegrijpelijk vind ik het dat men spreekt over het "minder thuis komen te zitten van leerlingen". Ook onze school denkt er over na om een stop te zetten op de leerlingen toestroom, omdat wij door de bezuinigingen niet meer in staat zijn deze leerlinge n op te vangen. Je kan niet leerlingen met een IQ van 70 en lager, waarvan het grootste gedeelte een IQ van 55 en lager heeft in een klas van 20 leerlingen zetten. Het is diep diep triest en het gaat totaal tegen mijn missie en visie als orthopedagoog in dat wij om die reden leerlingen moeten gaan weigeren, omdat we ze geen goed onderwijs kunnen bieden. En **NEE**, deze leerlingen horen niet in het reguliere onderwijs te zitten. Als ze "geluk" hebben worden ze wel opgenomen binnen het reguliere onderwijs, maar zullen ze zich nauwelijks kunnen ontwikkelen **weg toekomst**. Bij geen "geluk" komt deze groep thuis te zitten, **weg toekomst.....** Hoe zwak is het dat je de zwakste kinderen in onze samenleving een toekomst afneemt, ik schaam mij voor mijn eigen regering.

En dan wat mij ook blijft verbazen, is dat de Pabo's leerkrachten totaal geen vaardigheden bij brengen op het gebied van leerlingen met een beperking. Ook de Pabo's hebben nog steeds het idee dat het ZMLK onderwijs een veredeld kinderdagverblijf is. Nee, wij geven onderwijs! Hoe wil je van leerkrachten binnen het reguliere onderwijs verwachten dat ze leerlingen met een beperking kunnen begeleiden terwijl ze hier niet voor opgeleid worden en de middelen niet tot hun beschikking hebben?????

Hoe meer ik schrijf op dit moment hoe bozer ik word. Natuurlijk begrijp ik dat er bezuinigingen plaats moeten vinden, maar hoe durf je te zeggen dat dit "onze leerlingen ten goede komt". Wanneer ik de minister van onderwijs uitspraken hoor doen, dan krijg ik een gevoel van schaamte, walging over mij. Pertinente onwaarheden, dat is waar ze over praat, diep diep triest.

Positief vind ik het dat er gesproken wordt over de rol van ouders. Ik zie ouders als ervaringsdeskundigen die continu betrokken moeten worden bij de "zorg/onderwijs" voor hun kind. Wij werken als ZMLK school zeer veel samen met jeugdzorg, zorginstellingen en gemeente om samen aan 1 plan te werken. Wat er echter gebeurt is dat wij als school de rol van casemanager innemen, wij zorgen er voor dat iedereen om tafel komt. En **JA**, dit komt de leerlingen ten goede, maar **NEE**, we hebben hier geen geld voor.....en we hebben hier straks nog minder geld voor. De bureaucratie zou inderdaad beperkt moeten worden, mee eens. De gelden zouden in de leerlingen geïnvesteerd moeten worden. Helaas zie ik alleen maar staan wat er moet gebeuren, maar niet hoe het uitgevoerd gaat worden. Waar krijgen we wel inzicht in..... Met hoeveel geld we het volgend jaar

minder moeten doen, dus hoeveel leerkrachten er uit moeten, dus een achteruitgang van het onderwijs, dus een stop op nieuwe leerlingen, triest...